

"TKP'nin Sesi:

3 Ocak 1980

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Haftanın politik panoraması
2. 1 Şubat günlü Atılım'dan: "Demokrasi için savaş"
3. Dinleyici mektubu: Atılım 7 yaşında, savaş alanlarında !
4. Basından: ABD başkanının yıllık raporu üstüne
5. Niğde kapalı cezaevinden 700 tutuklu ve hükümlünün halkımıza çağırısı: /KOMKAR, sayı 10, /

TKP'nin SESİ

yorum

3.2.980.ÖM.

--- SBKP MK genel sekreteri Brejnef yoldaş"Pravda" gazetesini muhabiri nin sorularına yanıtlarda"biz komünistler 1980 yılına iyimser giriyoruz,geleceğe güvenle bakıyoruz" demişti.Bu sözler biz Türkiyeli komünistler,işçi sınıfı,ilerici-güçler için de geçerlidir.Evet iyimseriz,iyimserliğimiz uluslararası alandaki barış ve güvenlik yanlıs gelişmelerden,Barışın kalesi Sovyetler Birliğinin,reel sosyalizmin komünizm kuruluşu yolundaki başarılarından,ulusal kurtuluş savaşlarının güçlenmesinden kaynaklanıyor.Bu iyimserliğimiz gücünü TKP'nin yığınlar arasında artan saygınlığından,onun savaş belgilerinin sınıf savaşında bayraklaşmasından alıyor.Bu iyimserliğimiz gücünü Amerikancı ,Sıkıyönetimci,holdigçi Demirel hükümetinin baskı yasalarına,ikili kölelik anlaşmalarına,faşist teröre karşı alanlara dökülen işçi sınıfının birliği doğru ~~ve~~ ileri adımlar atan ~~ve~~ eylemlerinden alıyor

Bu iyimserliğimiz İzmir mitingi gibi yığinsal direnişlerden, yiğit
 Tarih işçilerinin savaşından kaynaklanıyor. Tarih'in binlerce işçisi
 yiğitçe sürdürdükleri direnişi başarıyla sonuçlandırdılar. Ancak
 hemen belirtmek gerek ki, Tarihli işçilerin savaşı bitmemiştir. Dire-
 nişin başarısı işçilere tam bir işgalci düşman kuvvetlerinin azgın-
 lığıyla saldıran Demirel hükümetinin Tarih'te girdiği faşistleştir-
 me operasyonunun bozguna uğratılmış olmasıdır. Kuşkusuz, ülke çapında
 kamu kuruluşlarında, ^{un}bakanlıklarda, okullarda büyük bir kıyım ve
 baskı hareketi yürüten Demirel hükümeti, onun atadığı gerici-faşist
 vali, emniyet müdürü, polis azgınlaşan saldırılarının bozguna uğradığı
 yerde sinsi operasyonlara girişebilirler. İşçi ve emekçileri kıyımla-
 ra, pahalılaşa, azgın sömürüye boyun eğdirmek için her türlü yolu
 deneyebilirler. Bu nedenle Tarihli işçiler, onlarla dayanışmanın en
 iyi örneklerini veren emekçiler uyanık olmak zorundadır.

1941-1942 işçilerinin kıyımlara ve azgın saldırıya karşı gösterdiği bu direniş tüm işçi ve emekçilerin ekonomik, sosyal ve politik hak ve özgürlüklerini koruma savaşımında son derece önemli bir direniş olmuştur. Ekmeğini, işini, özgürlüklerini bir avuç tekelci patrona ve onların hükümetine ezdirmek istemeyen her işçi, her emekçi bu yiğitçe eylemi kendine örnek alacaktır.

---- Ülkenin yazgısını bugün elinde tutan işbirlikçi-tekelci sermayenin sözümona bunalımı çözme politikasında, AP-CHP koalisyonu süngü diktatörlüğü gibi değişik förmüller yer alıyor. Bunlar değişik aşamalarda, belirli amaçlar için devreye sokuluyor. Bugün CHP sağ kanat yöneticilerinin gericilikle uzlaşmaya yanaşması sonucu, onun ulusal sorunlarda sınırlı olan direnç gücünün bile kırılmasından sonra, Demirelin demagojisiyle "ülkeyi zengin kaynakların fakir bekçisi olmaktan kurtaracak" yabancı sermaye öne çıkarılmıştır. Bu konuda

hatta basında köşelerinde yazırları ~~XXXXXXXXXX~~ bazı L. Amerika ülkelerinde

uygulanan diktatörlerlik yöntemlerinin üzerinde durmakta, halkımıza bu tür modellerin dayatılmak istendiğine dikkat çekmektedirler. Bcevit de parlamentodaki konuşmasında böylece bir tehlikenin belirdiğinden söz ederek" işgiller bu tehlikenin farkına varınlar ve buna göre

tavır alınlar "demistir. Kuskusuz, Bcevit'in burada kastı bazı L.

Amerika ülkelerinde oia nin desteğiyle dayatılan askersel diktatör-

lüklerdir. Ama bu diktatörlerlikler ansızın, bir gecede gelmiyorlar ki.

Bunlar önu ağıla ağıla, ortamı yaratıla yaratıla halklara dayatılır.

Y orlar. Bizde böylece bir tehlike şimdî belirmemiştir, gökten vardır.

Ve bu tür uygulamanın yolu başka yasa ile, sıkıyönetimlerle, kölele-

anlamalarıyla, fasist terörle, serüvenci grupların provakasyonu ile

de ^{çalışıyor} Tehlikenin gökten var olduğunu ve işgillerin bunun bilincin

olarak yığinsal direnişlerle alanlara, meydanlara döküldüklerini diktatörlük formüllerinin önünü açan baskı yasalarına, kölelik anlaşmalarına, pahalılığa, zamlara karşı kararlı bir eylem yürüttüklerini Ecevit bilmiyor mu ? Görmüyor mu ? Bu çıkışlarda birlik yolunda ileri adımlar atılıyor. Türk-İş'le, DİSK üyesi, Bağımsızlar arasında ilerici demokratik güçler ve örgütler arasında eylem birliği somuta doğru yol alıyor. Enternasyonal marşı söylendi diye tutuklanan yığın sendikaları yöneticilerinin serbest bırakılması için yürütülen dayanışma kampanyası ulusal olmaktan çıkarak, uluslararası bir boyuta ulaşmıştır. Ya Ecevit, CHP sağ kanat yöneticileri nerede ? İşçiler ekmek ve özgürlük için savaşıırken, CHP yöneticileri "rejimin kurtarıcısıymış" gibi hareket ederek AP ile işbirliğinde ayak diriyorlardı. Bu tutumuyla Demirelin ağzında alay konusu ~~olmuş~~ bile olmuştu Ecevit. Şimdi bu politikasının yanlış sonuçlar doğurduğunu gören CHP başları "büyük sermaye çevreleri yıllardır AP-CHP koalisyonu dediler, Biz bu

öneriye sarıldık. Fakat şimdi bu sermaye çevreleri böylesi bir formüle karşı çıkıyorlar" diye dert yanıyor. Ve bir bakıma CHP sağ kanadının gericilikle uzlaşma politikasının ~~xxxx~~ iflas ettiğini ilan ediyor. ~~Amx~~ Evet, her şey ortadadır. Yığınlar ekmek ve özgürlükleri için kıyasıya bir savaş yürütüyor. Bu savaşta Ecevit, CHP yönetimi, Demirelle mi ? Yoksa halkımızla mı olacaktır ? Halkımız işte bu soruya yanıt bekliyor. Yukarda sıraladığımız bütün bu gelişmeleri tekelci sermayenin AP-CHP koalisyonundan vazgeçtiği anlamında yorumlayamayız. Bu güçler gündemden hiç indirmedikleri böylesi ^{bx} modeli çıkarlarına uygun gördükleri bir zamanda halkımıza dayatabilirler.

- Yabancı sermayeye gelince: Deneyler göstermiştir ki, yabancı sermaye bir ülkenin zengin kaynaklarını sömürmek ve ucuz iş gücünden yararlanarak kısa bir süre içinde astronomik karlar elde etmek için geri kalmış bir ülkeye sözde yardım olarak girer. Ayrıca yabancı=

sermaye girdiği bir ülkede emperyalizmin konumlarını garantilemek için belli bir zümreyi palazlandırır. O, ülke ekonomisinin militarist raylar üzerine oturtulmasına özel bir önem verir. Bizdeki sermaye çevrelerinin örnek almak istedikleri bazı Latin Amerika ülkelerinde yabancı sermayenin yaptığı budur. Bugün bu ülkeler bunalım bakımından işsizlik, pahalılık, yoksulluk bakımından dünya yükeleri arasında baş sıraları işgal ediyor.

Demirel hükümeti baskı yasalarını Meclisten geçirdikten, ikili kölelik anlaşmasını parafe ettikten sonra yabancı sermayeye ülke kapılarını ardına kadar açmaya kalkıştı. MESS patronu Turgut Özal, gibi sermayenin bir numuralı adamının niye gölge başbakan yapıldığı, şimdi daha iyi ortaya çıkmıştır. Turgut Özal gölge başbakan olur olmaz Devlet Planlama Teşkilatına el attı. Turgut Özal yabancı sermaye için özel bir kurul oluşturdu. Özal, Demirel hükümetinin sözümona ekonomik tedbirler paketinin yüzde yüzü bulan zamların

enflasyonun, mimarıdır. Bugünlerde T.Özal Amerikan borsalarında Vaşington parababalarıyla sarmaş dolaş oluyor, ülkemiz üzerinde yeni pazarlıklar yürütüydür. Turgut Özal, yabancı Sermaye Yasasında değişikliği hazırlayanlardandır. Bu değişiklik, yabancı sermayenin ülkemize girmesini sınırlayan tüm engelleri kaldırıyor. Emperyalist tekellere geniş talan ve vurgun olanakları yaratıyor. Demirel, düzenlediği basın toplantısında "bırakın yapsınlar" sözleriyle, tekelci güçlerin, Turgut Özalların elinde bir maşa olduğunu resmen kanıtlamıştır.

— Emperyalizmin uluslararası finans kuruluşları, Demirel hükümetine istedikleri ekonomik önlemleri dayattıktan sonra, yabancı sermayeye yeşil ışık yaktılar. "Tüm engeller kalkmıştır, Türkiye'ye yol açılmıştır" diyen İMF, ikinci dilim krediyi veriyor. İMF'nin 78 milyon dolarlık kredisi ülke ekonomisine milyarlarca mal oldu.

Paranın değeri % 50 oranında düşürüldü. Fiyatlar yüzde yüz oranında arttırıldı. Kitler, talancı yerli ve yabancı sermayeye teslim ediliyor. Bu yağmadan F.Almanya en büyük pay koparmak istiyor. Tekellerin , yabancı sermayenin Türkiye'ye yayılmasında bu ülke baş rolü oynamak istiyor. Bonn hükümetinin başbakanı Smit, bir zamanlar "doğumuz ahırına benzettiği Türk ekonomisini teslim almak için 800 milyon marklık bir kredi çeki uzatıyor Demirel hükümetine. Bu çekin faturası F.Almanya'ya topraklarımızda yeni saldırı üsleri açmakla ödenecek. Bonn hükümetinin ,NATO'nun ve genellikle emperyalizmin ülkemiz üzerindeki çıkar hesaplarının temelinde SB'ni çemberlemek, zengin petrol yataklarına sahip olan Orta ve Yakın Doğu ülkelerine yayılmak, ve Türkiye'yi bu saldırı ve strateji politikasında köprü başı olarak kullanmak amacı yatıyor. Demirel'in ekonomik sözde tedbirlerinin emperyalist tekellerin çıkarları doğrultusunda halka dayatıldığını Amerikan dışişleri uzmanlarından Nimetsin açıklamaları da doğruluyor. Ankarada

kölelik anlaşmasını parafe ~~meden~~ Nimets, şimdi Demirel hükümetine bu ekonomik tedbirlerinden dolayı övgüler yağdırıyor. Öte yandan büyük sermaye patronları Koçlar, Nadinler, Eczacıbaşılar, "işimiz gene oldu," diyerek göbek atıyorlar. ~~TKP~~ TKP, Demirel hükümeti kurulduğu zaman, bunun Amerikancı, sıkıyönetimci, holdingçi bir hükümet olduğunu belirtmişti. İşte her şey ortada: Güvenlik adına Amerikayla ikili kölelik anlaşması. Batıya açılmak adına yabancı sermayeye geniş sömürü olanakları sağlayan yasa. Bunalımı önleme adına enflasyon, fiyat artışları. Anarşiyi önleme adına baskı yasaları, sıkıyönetim, faşist terör. İşte bütün bunlar Demirel hükümeti ~~dem~~ *dem* *dem*.

Daha şimdiden söyleyebiliriz ki, Demirel hükümetinin yabancı sermayeye, ülke kâhplarını ardına kadar açmasıyla halkımız için yeni kapitülasyonlar dönemi başlamıştır. Uluslararası emperyalizm, yerli ve yabancı sermaye aracılığıyla ülkemizin ekonomisini teslim

alıyor. Bu emperyalist bağımlılığın daha da pekiştirilmesi,ulusal bağımsızlığımızın tümüyle ayaklar altına alınması demektir. Bu ülkede yeni baskı ve askersel diktatörlük rejimlerine yol açmak demektir. İşçi sınıfı, ilerici demokratik güçler, emekçi halkımız buna izin vermeyecektir.

Halkımız ekmek ve özgürlük savaşını baskı yasalarına,ikili kölelik anlaşmalarına, karşı savaştan ayırmıyor.

Emperyalizme bağımlılığın doğurduğu kapitalizmin bunalımlarını bugünkü koşullarda hiçbir burjuva hükümeti çözemez.Geride kalan dönem bu görüşü defalarca doğruladı. Gelişmeler partimizin programında yer alan işçi partilerinin ve ilerici demokratik güçlerinin eylem birliğiyle gerçekleşecek olan köklü demokratik dönüşümler savaşının sosyalizme açılan ileri demokratik devrim aşamasıyla sıkısıkıya bağlı olduğunu da doğruluyor.Türkiyemizi bunalımlardan kurtaracak, halkımızı onurlu bir yaşama kavuşturacak ,ülkenin önünde yeni gelişme çevrenleri açacak tek yol, tek alternatif budur.

"TKP'nin Sesi"

3 Şubat 80 D.

Dinleyici mektubu:

Atılım 7 yaşında, savaş alanlarında !

Hannover'den yazan bir işçimiz mektubunda şöyle diyor: "Çalışmakta ve yaşamakta bulunduğum Kuzey Almanya'nın Hannover şehrinde, TKP Merkez yayını organı ATILIM'a ilk kez kavuştum. Sanki yılların getirip yığıldığı bir hasretten kurtulmuş gibi oldum. O'na sınıksız sarıldım. Çünkü O, sorularıma en doğru yanıtı getiriyor, sorunlarıma an gerçekçi şekilde ışık tutuyor. Sömürüden, ezgiden, horlanmaktan, ülkemizi halkların zindanı yapan burjuvaziden kurtulmanın yolunu O gösteriyor. İşçi sınıfının, emekçi halkımızın baş düşmanı emperyalizme, onun savaş makinesi NATO'ya, bunlara göbekten bağlı işbirlikçi-tekelci sermayeye, Demirellere, Türkeşlere karşı birleşin, daha da birbirinize kenetlenin diyor ATILIM. O, bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyal ilerleme için tüm emekçi halkımızın demokrasi cephesini savunuyor. Böyle diyor ATILIM ve demekle de kalmıyor, Atılım'ın partisi, TKP savaşta başı çekiyor.

Bunun en somut örneğini 8 9 Aralık günü Brüksel'de gördüm. Belçika'nın başkenti Brüksel'deki NATO savaş bakanlarının toplantısından bir gün önce, barış savaşçılarının yığinsal yürüyüşünde, onbinlerin arasında ATILIM bizlerle omuz omuza savaşıyordu. Kasım sayısını o güne kadar görememiştim. Brüksel'de, savaş alanında görüştük. Her ayki görüşmenin dışında bir görüşmeydi bu. Savaş alanında görüşmeydi, barış savaşçılarıyla kucaklaşmaydı bu.

Ekmek, barış, özgürlük kadar gerek duyduğum, aradığım ATILIM'ım gecikti dedim, Atılım'ın parasal bir sıkıntısı olabilir diye düşündüm. Ve karar verdim: Bundan böyle Atılım'ı 50 feniğe değil, O'na 20 Mark dayanışma yaparak okuyacağım. İşçi arkadaşlarıma okutacağım, Atılım'a bağış toplayacağım.

Ve sesleniyorum tüm işçi, emekçi arkadaşlarıma, genç kardeşlerime: 7.yılında Atılım'ı daha da güçlendirelim, okuyalım, okutalım, destekleyelim! O bizsiz, biz O'nsuz olamayız!.....

Görülen geçirildi.
TKP'nin Senine

12 Mart gericiiliğinin çöküşünden sonra işçi sınıfı, halkımız çetin savaşlar pahasına eskiye göre daha elverişli konumlar ve demokratik kazanımlar elde etti. Birçok anti-demokratik engel eylemsel olarak aşıldı. Özellikle sınıf sendikaları bu dönemde işçi hareketinin birliği yolunda büyük adımlar attı. Genel Grev yasası birkaç kez kırıldı. 1 Mayıs yasası parçalandı. 141-142. maddeler birçok durumda kullanılmaz oldu. "TKP'ye özgürlük!" belgisi çok geniş çevrelerin desteğini kazandı. Sosyalizmi amaçlayan TIP, TSİP gibi partiler ilerici yığın örgütleri kuruldu. Kürt demokrat hareketi artan ölçüde sesini duyurmaya başladı. Yurtsever güçlerin etkisi altında, emperyalizmin iç gelişmeleri sonucu Amerikan üslerinin bir bölümü de olsa kesmen kapatıldı. Barış savaşını, Türk-Sovyet ortak belgesiyle yeni boyutlar kazandı. Şimdi, Demirel hükümetinin kurulması ve generallerin ultimatomundan sonra bütün bu ulusal, demokratik kazanımlar yok edilmek isteniyor. Dahası sınırlı da olsa öteden beri var olan yasal özgürlükler birer birer boğuluyor. Bütün bu demokratik kazanımları ve özgürlükleri savunmak sınıf savaşının bu evresinde ertelenmez görevdir.

TKP, birçok bildirisi^{ve} yayınında ülkemizdeki samut durumu çözümlerken girişmelerin yığinsal, devrimci patlamalara yol açmasının olanaklı olduğunu vurgulamıştır. Bu olanağı hesaba katmamak öyle bir gelişmenin gerisine düşmeye yol açar. Ama, günümüzde politik savaşın taktiğini tümüyle bu olanak üzerine kurmak yanlış olurdu. Anti-demokratik zorbalık rejimine, gerici askersel diktatörlük ve faşizm tehlikesine karşı savaşın görevleri atlanırdı. Komünistler böyle bir yanlış yapmıyorlar. Varolan güç dengesini, esmeye başlayan "soğuk savaş" rüzgârlarını, reel tehlikeleri işçi sınıfının bölünmüşlüğü, demokrasi güçlerinin dağınıklığını görüyorlar.

Lenin Komintern'de "Her an patlamaya hazır bir ortamın" varolmasına ve "devrimci patlamaların çok yakında olması" olasılığına karşın, komünist partilerinin temel görevini "işçi sınıfının çoğunluğunu"

lugunu kazanmak" olarak belirtti. "Şu anda", diyordu Lenin, "Komin-tern'in taktiklerini bu olasılığa dayandırmak saçma olur." Eger yığınların çoğunlugunu kazanmak için gereken her şey yapılırsa, "o zaman olaylar nasıl bir gelişme izlerse izlesin mutlaka kazanacağız" (V.İ.Lenin , Tüm yapıtlar, c.42, s. 321)

Devrimci politika

Bu çözümleme, partimizin önünde duran görevleri aydınlatıyor: Komünistler güçlü bir demokrasi hareketini yaratma görevini başa alıyorlar. İşçi sınıfının çoğunlugunu kazanmak için yığınlarla daha sıkı bağlanmak ve her düzeyde politik ve sendikal eylem birliğini gerçekleştirmek... Emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmek için ve eşikte duran askersel gerici diktatörlüğe geçit vermemek, faşizm tehlikesini geriletmek için ABD ile imzalanan kölelik anlaşmasını engellemek için barışı savunmak, silâhenna yarışını durdurmak, k komşumuz Sovyetler Birliği ile dostluğu güçlendirmek için en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğini oluşturmak... ~~TKP~~ Egemen sınıflarca örgütsüzlüğe itilen yığınları yeni koşullara uygun örgütlemek, legal, yarı-legal yaratıcı biçimler bulmak... ~~TKP~~'yi, başta Leninci birliğini , disiplinini araliksız güçlendirmek...

Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalımdan çıkabilmesi ~~ancak~~ ancak, ulusal demokratik cephede birleşen tüm halk güçlerinin sosyalizme açılan ileri demokratik devrimi utkuya ulaştırmasıyla olanaklıdır. Devrimci bir erk kurulmadan hiçbir köklü dönüşüm başarılamaz. Milyonlarca emekçiye bu gerçeği sınıf savaşlarının içinde kendi deneyleriyle kavratmak parti ajitasyon ve propagandasının en sürekli görevidir. Kuşkusuz, devrimin nesnel ve özellikle öznel etkenlerinin olgunlaşmadığı şu koşullarda "propaganda döneminin sona ermiş ve eylem döneminin başlamış olduğunu sanmak ve düşünmek saçma ve zararlı olur." (V.İ.Lenin, a.g.y.) Goşizmin elebaşları , onların sıralarına geçen goşizmin yeni izleyicileri, güncel politik görevleri bir yana bırakıyorlar.

Bunlar, ya bireysel terörizmin batağında çirpanıyor ve egemen sınıfların demokratik kazanımları yoketmesine yardımcı oluyorlar, ya da, bir tür "saldırı taktiğine dayalı teori" icat ediyor, "devrime gidiyoruz" türünden yalnızca eylemsizliği gizlemeye yarayan, içi kof serüvenci belgiler atıyorlar. Kendi öznel isteklerinin peşinde sürüklenenler, demokratik kazanımları savunma görevini devrimci amaçlardan ayrılma olarak karalıyorlar. Lenin, sosyalizme politik demokrasi için savaştan başka bir yolla gitmek isteyen "sol" aşırılık yanlılarını her zaman suçlamıştır. Günümüzde, barışı, ulusal bağımsızlığı ve demokratik kazanımları savunmak için verilen savaşım olmadan, ne işçi sınıfının ve proleter olmayan halk yığınlarının çoğunluğunu kazanmak, ne de toplumu, devrimci yoldan dönüştürmek için dolaysız erk savaşımına geçmek olanaklıdır.

Yığınlara gitmek

"Yığınlara gitmek" belgisi, şimdi her zamandan daha büyük bir önem taşıyor. İşçi sınıfının, emekçi yığınların kendi öz gereksinimlerine, ekonomik, sosyal ve politik istemlerine dikkatleri çevirmek, göşist çıgırtkanlığın ve her tür sekterliğin tüm izlerini silip atmak gerekiyor. İçinde bulunduğumuz dönemde sendika önderlerinin tutuklandığı koşullarda yüzbinlerce işçi toplu savaşım içinde. Türkiye proletaryası militarist klikle kolkola giden holdingçilerin lokavt ve süngü tehditleriyle karşı karşıya. Doğru bir savaşım politikası olmadan bu saldırı geri püskürtülemez. Halkımızın, ilerici demokratik örgütlerin Kahramanmaraş kırımını protesto ettiği günlerde, göşist gurupçukların oynadığı tehlikeli rol işçi sınıfının savaşına karşı egemen sınıflara çok daha büyük silâhlar veriyor. Bilindiği gibi bu tür gurupçuklar işçilerin bu toplu sözleşme dönemindeki sendikal savaşımını sözde dolaysız erk savaşına çevirmek adı altında serüvene sürüklemek için birbirleriyle yarışıyor.

Komünistler için bu serüvenci taktiklere karşı çıkmak hiçbir şekil-

de şu sonuçları doğurmaz: Birincisi, koşullar ne olursa olsun işçilerin sendikal savaşını politik savaşa bağlama görevi unutulamaz. Bu her şeyden önce, komünistler için sendikaların örgütlediği savaşları var güçle desteklemek, onların ön sıralarında yer almak, sınıf savaşındaki işçilerin politik eğitimine canla başla sarılmak demektir. Politik rejimin sınıfsal içyüzünü , politik erki ele almadan kurtuluşun olanaksızlığını emekçi yığınlara kavratmanın en iyi okulu, grevler ve direnişlerdir. Sonra, göşist gevezeliklere karşı savaşmak , proletaryanın ekonomik istemlerle yetinmesini savunanlara karşı savaştan ayrılmaz. Komünistler işçilerin ekonomik istemlerine ^{sahip} ~~katılmaya~~ çıkarak kalmaz, onları politik gericiliğe karşı demokratik kazanımları savunma savaşına bütün güçleriyle katmaya çalışırlar, günümüzde , egemen sınıfların saldırısını geri püskürtme yönünde elde edilecek her başarı zorbalık rejimini sarsıcı sonuçlar doğuracaktır. İkincisi, göşist "hareket-bereket" anlayışına karşı çıkış , yasal örgütleri korumak adına, emekçi yığınların direniş isteklerinden uzak kalma sonucuna varamaz. Öncüyü zamansız savaşa sürmek cinayettir. Ama, emekçilerin tümüyle kendi gereksinimlerinden doğan eylemlere komünistler dün olduğu gibi bugün de en ön sırada katılacaklardır. Sonuçta yenik düşecek te olsa emekçi yığınlar , böyle bir eyleme egemen sınıflarca zorlandıklarını, başka yol olmadığını ve yenmek için savaşmamak değil, tersine çok daha örgütlü, bilinçli savaşmak gerektiğini kavramakta geçikmiyeceklerdir. Bu zorlu dönemde komünist öncünün yiğitliğini, özverisini, sınıfına bağlılığını sinayacaklar ve asla unutmayacaklardır.

"TKP'nin Sesi", 3 Ocak 1980

HALKIMIZA

Bizler Niğde kapalı cezaevi tutuklu ve hükümlüleri olarak üzerimizdeki baskıları açıklıyor ve zorbaları HALKIMIZA şikayet ediyoruz.....

Bir süreden beridir Başsavcı Turan Sinan'la Kd.Başçavuş Mürsel tarafın dan üzerimizde ağır bir baskı uygulanmaktadır. Zaten şartları başından beri kötü olan cezaevi bunların baskıları ile dahada kötüleşmiştir.Sabah kahvaltısı verilmemektedir.Bir çeşit çıkartılan öğle ve akşam yemekleri -köpeklere bile- verilemeyecek kadar kötüdür.Hamamın bir senedir çalışmaması nedeniyle,içeride bit,pire,uyuz verem olağan hale gelmiştir. Kaloriferler yaklaşık iki senedir yanmamaktadır.Kış geldi, her yanı beton olan cezaevi -Buz dolabı-haline dönmüş bir durumdadır.Hastahaneler,Hastahaneye 20-30 günde ancak gidebilmektedir.(Mustafa Tuğrul) ölmüştür. Ye götürülmemesi yüzünden bir arkadaşımız (Mustafa Tuğrul) ölmüştür. Kimsesiz mahkûmlar gıdasızlık ve ilaçsızlıktan çok kötü durumdadır.İn-faz ve sevk işleri ile hiçbir kimse ilgilenmemektedir.Cezaevi Müdürü , cezaevine uğramamakta,mahkûmdan köşe bucak kaçmaktadır.Daha evvel on-larca arkadaşımız cezaevinin bodrum katlarındaki zindanlarda falakaya, meydan dayığına çekilmiştir.Bir arkadaşımızın (İsa...) çenesi çatlamış tır.Yine,bu dayaklardan çok önceleri bir arkadaşımızın,boğazında bir iple ölü olarak bulunduğu bilinmektedir.

Bugün, cezaevinin altında,kalorifer tamiratı yerine -harıl,harıl-hücreler inşa edilmektedir.Cezaevine ayrılan "Tahsisat" otuz-kırk hücrenin inşasına harcanmaktadır.

Bundan bir süre önce içeriye giren jandarmalar tarafından 20 arkadaşımız,koridor ve koğuşlarda dipçiklenmiş,mahkûma ateş açılmıştır.Aramalar sırasında "galiz küfürler"le yüzlerce kitap yırtılmış ve çiğnenmiştir.Bir arkadaşımız falakaya yatırılmıştır.Bundan bir süre,yani, bir hafta önce,hastaneye götürülmek üzere olan altı arkadaşımıza Başçavuş Mürsel tarafından hakaret edilmiş ve kurşunlanmakla tehdit edilmiş ve de ayrıca da hastahaneye götürülmemişlerdir.Bu olaydan 5-6 gün sonra ise, bir arkadaşımıza Mürsel Başçavuşun emri ve bizzat katılımıyla 20 jandarma tarafından "sudan" sebeplerle -mahkûma gözdağı-verilmek amacıyla meydan dayığı atılmıştır.

Daha önce açık görüş hakkımızın gaspedilmesinin,Bayramda bizlere ziyaret verilmemesinin,ziyaretçilerimizin cezaevi önünde dövülmesinin vede tutuklanmalarının baş sorumlusu Başsavcı Turan Sinan'dır....

Bugün jandarma karakolu cezaevinin içerisine taşınmaktadır.Silahlı jandarma kanunsuz olarak içeride bulunmakta ve askeri cezaevlerindeki gibi gardiyanların görevlerini üstlenme durumundadırlar.Başçavuş Mürsel,bi gardiyanların gelip-giden ailelerine ve yakınlarına son derece kötü davranmaktadır.Turan Sinan'dan destek gören ve cesaret alan Mürsel Başçavuş,arkasındaki silahlı güçlerle bütün mahkûmları tehdit etmekte,küfürler yapmakta,arkadaşlarımızı dövmekte vede tam bir kışkırtıcı "zorba" rolü oynamaktadır.

2 Aralık,1979 tarihinde cezaevinin-Müşahede-bölümünde barındırılan(Mustafa Eren) isimli arkadaşımız,-soğuktan donarak-ölmüştür..... Bizler,Devletin başından beri üzerimizde uyguladığı bu ağır baskıları ve zulümleri HALKIMIZA açıklıyor,nefretle protesto ediyoruz.....

NIĞDE KAPALI CEZAEVİNDEN 700 TUTUKLU VE HÜKÜMLÜ

(PAZAR YAYINI)

"TKP'nin Sesi"

3.2.80.Ali/Sü.

ABD BAŞKANININ YILLIK RAPORU ÜSTÜNE

Sayın dileyenler, 29 Ocak günlü Sovyet Pravda gazetesi, ABD başkanı Kartırın Kongreye sunduğu geleneksel yıllık raporu üstüne bir yazı yayınladı. Birçok uluslararası soruna ışık tutması, Sovyetler Birliği'nin barışçı politikasını vurgulaması bakımından önemli bulduğumuz bu yazıdan hazırladığımız bir özet, bu yayınıımızda sizlere sunuyoruz! 29 Ocak günlü Pravda gazetesinin, söz konusu yazısında, özetle şöyle deniyor:

Bundan bir kaç gün önce ABD Başkanı Kartır, Cumhurbaşkanı seçimlerinin yapılacağı yıl olan 1980 yılı için Beyaz Sarayın eylem programı niteliğinde, "Ulusun durumu" denen yıllık raporunu Kongreye sundu.

Vaşington yönetiminin 1980 yılı i ve dış politikasını açıkladı."So-
ğuk harp"ruhunda hazırlanan bu raporda Kartır,ABD'nin"dünyadaki li-
derlik rolü"iddialarını açıkça dile getirdi.Kuşku yok ki,Kartırın di-
linde"liderlik rolü"nın anlamı,Vaşingtonun,dünyanın her bölgesinde,
her devlete kendi iradesini dayatmak,dikte etmek,ABD yönetiminin amaç
larına uygun gördüğü zamanlar da,ulusal-kurtuluş ve devrim hareketle-
rine,tüm ilerici hareketlere karşı silah kullanımı da dahil,her yola
başvurmaktır.şöyle ki,Amerikanın dünya üzerindeki egemenlik iddiala-
rıyla karşı karşıya bulunmaktayız.

Halkların kendi yaşamını nasıl örgütleyeceği,i düzenini hangi
ülkelere göre saptayacaęı gibi konularda,yüksek hakimlik rolünü ABD
kendine hangi hakla malediyor?Bunun yanıtı açıktır:Herkesin boyun
eęmesi gereken güçlünün,kuvvetlinin hakkıyla!

hiç sikiilmadaa, dünyanın değişik bölgelerinde,
ABD hükümeti, Amerika için "yaşamsal önemi" olan çıkar alanları ilân
Sözde

ediyor. Üstelik son zamanlarda bu alanları Sovyetler Birliğinin sınırlarına doğru yaklaştırma eğilimi, açıkça beliriyor. Anlaşılan Vaşington şu açıdan hareket ediyor: Amerikan sahillerinden binlerce kilometre uzaklarda bulunan İran, Afganistan yahutta başka bölge ve ülkeleri, sözde "Amerikanın yaşamsal çıkar alanları", aslında ise ABD'deki devtekellerin, harp-sanayi kompleksinin çıkar bölgeleri ilân etmek, herkesin buna kesin olgu gözüyle bakması, kabul etmesine yeterli sayılıyor.

— Bu gün Beyaz Saray yönetimi, Kongrede okunan raporla, Yakın-Doğu ve Orta-Doğu'nun zengin petrol yataklarını, ABD'nin "yaşamsal çıkar alanları" ilân ediyor, egemen devletlerin doğal zenginliklerine sahip çıkmaya yelteniyor. Yarın ise Vaşington başka yeraltı zenginliklerine sahip çıkacak, belki de işi, soluduğumuz hava üzerinde sahiplik iddialarına kadar götürecektir. İzlenim şu ki, bizleri 20. yüzyıla sekizinci onyı-

lından, emperyalizmin dünya haritasını istediği biçimde değiştirdiği 19.yüzyılın sonlarına doğru, gerilere götürmek istiyorlar.

Kuşku yok ki, raporu hazırlayanlar, yeryüzünün böylesine geniş çapta ve hızla değişmekte olduğu günümüz koşullarında halkların, okyanus ötesinden gelen dayatmalara boyun eğmek istemeyeceğini biliyorlar. Bu nedenle de Vaşington stratejileri, dünya üzerindeki hegemonyasını sağlamak için, kaba kuvveti, kendilerine başlıca dayanak yapmaya çalışıyorlar. "Soğuk harp" yıllarından bu yana, kaba kuvvet tapınağı, böylesine açıkça ortaya sürülmemiştir. Kartır: Biz ne pahasına olursa olsun, dünyanın en güçlü devleti olarak kalmak zorundayız" diyor.

Kongreye sunulan rapordan ~~ana~~ açıkça görülüyor ki, Vaşington SSCB ile ABD arasında oluşan görece güç dengesini bozmayı, kendine askersel üstünlük sağlamayı amaçlıyor. ABD'nin 80'li yıllardaki birincil amacının, Amerikanın ve bağlaşıklarının askersel gücünü artırmak olduğu,

rapordan açıkça anlaşılıyor.Yalnız önümüzdeki mali yılında ABD'nin harp harcamalarında 20 milyar dolarlık artış yapılıyor.80'li yılların ortalarında ABD'nin harp harcamaları 200 milyar doların çok üstüne çıkarılacaktır.Nükleer füzelerin,nükleer askersel gücün artırılmasına öncelik tanınıyor,önem veriliyor."MX"roketleri,kanatlı roketler,"Trayden"füzeleri gibi,nitel bakımdan yeni stratejik nükleer saldırı silahlarının hızla üretilmesi ve geliştirilmesi öngörülmüyor.Kartırın raporunda,artık somut bir programı olarak,"Acele müdahale"adı ile saldırı birlikleri oluşturma planları,dünyanın en uzak bölgelerine bile kısa bir zamanda büyük birlikler aktarabilmek amacıyla,yüzen üsleri andıran özel donanma ve takviye filosu oluşturma planları dile getiriliyor.

— NATO üyesi ülkelerin harp bütçelerini yılda ortalama % 3 oranında arttırmalarını ABD az buluyor.Önümüzdeki yıllarda o,bu alanda"daha yo-

ğun çaba harcayacağını" açıklıyor. Bu planlar ışığında, NATO üyesi öteki ülkelerin, harp harcamalarının yıllık artış oranını % 5'e yükselten ABD'yi izlemelerinin istenmesi, beklenebilir.

ABD başkanının raporunda, Sovyetler Birliği'ne karşı, özellikle de Sovyetlerin İran ve Afganistan konusundaki politikasına karşı saldırılara geniş yer veriliyor. Vaşington, bu konudaki uydurmalarıyla, silahlanma programını haklı göstermeye, açık militarizasyon programını uygulamaya ABD çevrelerinin en azından bundan üç yıl önce başladığı gerçeğini örtbas etmeye çaballıyor. Eğer Afganistan olmasaydı, onlar ille de başka bir sahte "gerekçe" bulacaklardı.

Örneğin, "Acele müdahale" birliklerinin oluşturulmasını Beyaz Saray 1977 Ağustosunda, yani Afganistan ve İran olaylarından çok daha önce planlamıştı. NATO ülkelerinin harp bütçelerini yılda ortalama % 3 oranında artırma kararı, NATO Konseyinin 1978 Mayısında yapılan Vaşington

toplantısında alınmıştı. Birçok Batı Avrupa ülkesine Amerikan yapısı orta menzilli nükleer füzeler yerleştirilmesine ilişkin ilkesel karar da, bu toplantıda alınmıştı.

— Batı Avrupa ülkeleri, SALT-2 anlaşması imzalandığı ve yürürlüğe gireceği için, "Pörşing-2" füzeleriyle kanatlı roketlerin, bu ülkelerin topraklarına yerleştirilmesinin bir tehlike yaratmayacağına inandırılmak isteniyordu. Ama, orta menzilli füzelerle ilgili karar NATO'da kabul edilir edilmez, SALT-2 anlaşmasının Amerikan senatosunda görüşülmesi, süresiz ertelendi.

Kongreye sunulan raporda, ABD'nin İrana karşı uyguladığı politika haklı gösterilmeye çalışılıyor. Öysa bu politika kanlı, zorba Şah rejiminin tam 25 yıl uzatılmasına yolaçmıştır. Şimdi de, dünya kamuoyu aldatılmaya çalışılıyor, ABD'nin sözde İranın güvenliğinden ve İran halkının mutluluğundan başka bir şey düşünmediği, Vaşingtonun, kendi çıkar

ları, emperyalist amaçları açısından değil de, "muhtemel bir Sovyet saldırısını" önleme açısından hareket ettiği görüşü aşılanmak isteniyor.

Sovyetler Birliğinin İranla ilgili politikasına gölge düşürme denemelerinin tutarsızlığı ortadadır. Sovyetler Birliği, İranla iyi komşuluk ilişkilerinden yana çıkmıştır, çıkıyor. Sovyetler Birliği iki ülke arasındaki sınırın, uluslararası havadaki değişmelere karşı, her zaman barış ve işbirliği sınırı olmasını istiyor. Bugüne dek, İrana karşı diktatör dili kullanan Sovyetler Birliği değil, Birleşik Amerikadır. Bu ülkenin içişlerine açık bir küstahlıkla karışan Sovyetler Birliği değil, Birleşik Amerikadır. Vaşington, Amerikanın ultimatomeni kabul etmemesi halinde İran halkının başına gelecek felaketlerden söz ediyor, açıkça tehditler savuruyor.

Afganistan olaylarıyla ilgili olarak, Sovyetler Birliğinin poli

tikasına ve Afgan halkına karşı karalama girişimlerinde ABD hükümeti, tüm rekorları kırdı. ABD, Amerikan gizli servislerinin ajanlığını yapan emperyalizmin kuklası Aminin, Afganistandaki sağlıklı devrimci güçlerce alaşağı edilmesini, sözde "barış için bir tehlike" olarak gördü. Devrimin bir yana fırlattığı güçlerin, Vasington, Pekin ve Pakistanın yardımıyla, elden geldiğince uzatmak istediği feodal düzen koşullarında mı yaşıyacağını, yahutta ezgiye son verip, yazgısını kendi eline mi alacağını, Afganistan haklı kendi kararlaştırıyor. Afganistan halkı yolunu seçti-feodal rejimi devirdi ve geçmişi geri getirmeyi düşleyen gerici çevreler Afgan halkının ezici çoğunluğunun kararlı direnciyle karşılaştı, karşılaşıyor.

Sovyetler Birliğinin, Afganistanın yasal yönetiminin başvurusu üzerine yaptığı yardım, bu ülkeyi dış tehlikeden korumaktan başka bir amaç taşımıyor. Bu tehlikeyi emperyalizmin bu ülkenin içişlerine ka-

rışması doğurdu. Şunu da unutmamak gerek ki, Sovyet devletinin güvenli-
 ği için, ülkenin güney sınırında uydurma değil, reel bir tehlike belir-
 mişti. Emperyalizmin Afganistanın içişlerine karışmasına son verilme-
 siyle, Sovyet yardımını gerektiren nedenler de ortadan kalkacaktır.

Bugün Vaşingtonun kızıştırdığı militarizm histerisi,^{nin,} Beyaz Sarayın
 uyguladığı ve planladığı askersel-politik ve ekonomik önlemlerin açık
 amacı, gelişmekte olan ülkeleri korkutmak, bunlara gözdağı vermek, onla-
 rın Sovyetler Birliğiyle ve öteki sosyalist ülkelerle ilişkilerini
 engellemek, barış, yumuşama ve ilerleme güçlerini parçalamak ve bunla-
 ra kendi koşullarını zorla dayatmaktır.

Kuşkusuz, Sovyetler Birliği SALT-2 Anlaşmasının onaylanmasını istemektedir. Sovyetler Birliği her zaman sözünün eridir ve karşı tarafın da /imzaladığı anlaşmalara bağlı kalması ^{gerekli} kanısındadır. ilgili

Kartır'ın raporunda, silahsızlanma sorunuyla/her hangi bir somut önerinin bulunmaması ABD yönetiminin günümüzün en canlı sorununa bir çözüm bulunması için karşılıklı çaba harcanmasına niyeti olmadığını gösteriyor. Açıktır ki, ABD yönetiminin tüm çalışmalarını süresince silahsızlanma yönündeki görüşmelerin frenlenmesine gitmesi rastgele değildir. Kartırın iktidara gelmesinden önce kullanılan "nükleer silahların ortadan kaldırılması" belgisi çoktan beri ağıza bile alınmıyor. Kartır, 23 Ocak günü yaptığı konuşmada, "bugün ve son 35 yıl içinde Sovyetler Birliğiyle ABD arasındaki karşılıklı ilişkiler, dünyamızın barış içinde yaşayıp yaşamaması gibi çok önemli bir olgudur" dedi. Bu tanımlamayı yadsımak olanaksızdır. Ne var ki,

ABD devlet başkanının son açıklama ve konuşmaları, Sovyetler Birliği ile ABD arasındaki iyi komşuluk ilişkilerini çatışmalarla ve işbirliğini baltalama girişimleriyle değiştirme niyetlerini ortaya çıkarıyor. Eğer Beyaz Saray her hangi bir biçimde Sovyetler Birliğinin dış politikasını etkilemek istiyorsa, böylesi bir girişimin geleceği yoktur, bu ümitsiz bir girişimdir. Bugibi girişimler geçmişte olduğu gibi, gelecekte de fiyaskoyle sonuçlanacaktır.

ABD'de de kabul edildiği gibi, Kartır'ın bu raporu, büyük ölçüde bir seçim yatırımı niteliğindedir. Kartır yönetiminin 3 yıllık iktidarı döneminde Amerikan seçmenleri, yığınsal işsizlik, rekor düzeye ulaşan enflasyon, enerji bunalımı, ekonomik duraklama gibi, ABD'nin en ivedi sorunlarının çözülmediğini görme olanağını buldu. Son dönemde bu sorunlar daha da keskinleşti. Kartır, seçim öncesi yaptığı vaatlerin birçoğunu şimdi suskunlukla geçiştirmek istiyor.

Halkın hoşnutsuzluğunun ortması ve saygınlığının giderek düşmesi olgularıyla karşı karşıya gelen Kartır yönetimi, Amerikalıların dikkatini iç politikadaki başarısızlıklardan, dış politikadaki bir sürü yenilgiden başka yönlelere çekmek gibi çoktan bilinen bir yönteme başvurmadan başka ~~başka yola~~ bir yol bulamadı. r.
ABD yönetimi bu amaçla da militarist, şövenist p^risikozu körükleyo

ABD devlet başkanının raporundan genel olarak şu sonuç çıkarılabilir: günümüz dünyasının gerçekleri, barış, ilerleme ve sosyalizm güçlerinin nesnel olarak artışıyla karşı karşıya gelen ABD egemen çevrelerinin kendi politikalarını ABD'nin günümüz dünyasında gerçek yerine göre belirlenmesini istemedikleri açıktır. Anlaşıldığına göre bunlar, imperatorluk, hegemonyacılık düşüncelerinden bir türlü kurtulamıyorlar, uluslararası alanda varolan güçler oranını hesaba katmak istemiyorlar, insanlığın 20. yüzyılın

80.yıllarına bastığı bir dönemde "Soğuk savaş" diliyle konuşul-
mıyacağını ,Türman ve Dallesin kategorilerle düşünülemediğini
kabul etmeye yanaşmıyorlar.

ABD emperyalizminin tarihin gidişini frenleme,şu veya bu
ülkede,bolgede olgunlaşan dönüşümleri engelleme,halk düşmanı
rejimleri sürekli kılma,özgürlükten yana halklara kendi egemenli-
gini dayatma girişimleri her zaman fiyaskoyle sonuçlanmıştır ve
bunun Kartır yönetimi döneminde de aynı biçimde sonuçlanacağı
açıktır.

Brejnec yoldaşın Sovyet "Pravda" gazetesini muhabirinin soru-
larına verdiği yanıtlarda belirttiği gibi," uluslararası durumun
Amerikan emperyalizmince bilinçli olarak gerginleştirilmesi,onun,
sosyalizmin konumlarının güçlenmesi,ulusal kurtuluş hareketlerin-
in yükselmesi,yumuşama ve barıştan yana çıkan güçlerin güçlenmesi

karşısındaki hoşnutsuzluğunu dile getiriyor. Biz, biliyoruz ki, halkların iradesi, tüm engelleri aşarak dünya ~~işlerinin~~ işlerinin "yumuşama" sözüyle geniş bir biçimde dile getirilen olumlu doğrultu yolunu açtı. Bu politikanın derin kökenleri vardır. Bu politikayı büyük, etkin güçler destekliyor ve onun devletler arasındaki ilişkilerde başta gelen eğilim olarak kalma şahsı kesindir".